

over Brænde, og derhos er der ogsaa nogle Enge, hvor der er aarlige Auktioner over Høstet og deslige, hvilket kræver en Mand's Nærværelse, men disse Forretninger ere ikke af den Betydning, at man derfor behøver at holde en særlig, fast ansat Embedsmand, en Amtsforsvalter. Naar man iøvrigt betragter Ddssherred med Hensyn til de Forretninger, som der falde, saa er det ganske vist, at det er meget bekvemt for Beboerne derude at kunne gaa til Amtsforsvalteren i Nykjøbing istedetfor at skulle til Holbæk. Dette er fuldkommen sandt, men jeg tror dog ikke, at man kan sige, at Beboerne der have et større Krav i den Henseende, end de have paa mangfoldige andre Steder her i Landet, og naar det ærede Medlem vil sammenligne de Vilkaar, som i den Henseende ere tilstede i Ddssherred og paa ikke saa faa andre Steder, vil han finde, at der er mange Steder i Landet, hvor der er endnu vanskeligere Forhold med Hensyn til Afstanden til Amtsforsvalteren end i Ddssherred. Dertil kommer, at der efter Lønningensloven er truffet den Foranstaltning, at Amtsforsvalterne skulle møde i Skatteperioden paa forud bestemte Dage i enhver Kjøbstad og, om det findes fornødent, ogsaa paa visse Steder paa Landet for at modtage de Skatter, der indbetales, og nu kan jeg ikke negte, at naar Beboerne have den Bekvemmelighed, at de kunne undgaa at maatte begive sig til Holbæk, alene derved, at de beslutte sig til at betale deres Skatter paa en bestemt Dag, saa synes det mig, at de ikke ret vel have Krav paa Mære; de kunne ogsaa fremdeles betale i Nykjøbing, naar de ville finde sig i at betale paa en bestemt Dag, og det forekommer mig, at naar Loven giver dem dette, har den givet dem, hvad de naturligvis kunne forlange. Jeg har derfor fundet, at der var Anledning til at inddrage denne Amtstue. Det ærede Medlem spurgte, om Opbeholdet der ikke lod sig forene med en Toldstilling, men dette har jeg undersøgt, og jeg tror, at kunne sige, at det ikke vil kunne lade sig gøre efter de Forhold,

som der finde Sted. Der er nemlig der en Toldforsvalter, som paa engang er inspicerende og Kasseembedsmand, og han vil ikke kunne varetage Amtsforsvalterens Forretninger. — Hvad Amtstuen i Ringkjøbing angaar, da fremgaar det allerede af Motiverne, at det har været mig en vanskelig Sag at komme til en bestemt Erkjendelse af, om det ogsaa var rigtigt at nedlægge den ene Amtstue i Ringkjøbing Amt paa Grund af dette Amts meget betydelige Udstrækning og den store Fordeling af Eiendomme, som der finder Sted, og som gjør, at der forholdsvis er en stor Mængde Skattekonti i dette Amt. Smidlertid har jeg dog troet, at det lod sig gøre, naar det Tidspunkt var kommet, da Samsødselsholdene vare blevne saa meget lettere, som de ville blive, naar der bliver anlagt en Jernbane igennem Amtet, og jeg har foreslaaet det ærede Thing at udsætte Sagen indtil dette Tidspunkt. Naar saa Spørgsmaalet blev om, hvilken Amtstue der skulde vedblive, og hvilken der skulde nedlægges, saa have Meningerne derom været meget delte. Jeg maa meddele det ærede Thing, at Amtsrådet i Ringkjøbing Amt i det Hele har været stemt for, at Amtstuen skulde vedblive i Ringkjøbing Amt og nedlægges i Holstebro. Denne Anskuelse vilde have meget stor Vægt for mig, dersom der ikke var visse Grunde, som have forekommet mig overveienende at tale for det andet Alternativ. For det Første tror jeg, at Holstebro er bedre beliggende for Amtet, men det er ikke væsentlig dette, hvorpaa det kommer an, thi det er Noget, hvorefter Andre her kunne have en ligesaa god Mening. Der er derimod en anden Grund dertil, og det er, at hele Amtens Beboere efter min Formening ville være tjente med den Ordning, som jeg har tilladt mig at bringe i Forslag, fordi der i Ringkjøbing er en Opbeholdsbetjent, som kun har Kasse, og som ved Siden af sine øvrige Forretninger kan varetage den største eller ialtsald en stor Del af Amtsforsvalterens Forretninger, saaledes at han saavel kan være til stor Bekvemmelighed for Skatteyderne, som